

pa povemo, kaj imajo v sebi prošnje, ki ste jih podpisali. „Bog daj norcem pameti“ — pravi slovenski prigovor; ni bilo še morebiti nikoli časa, kakor je sedanj, da bi se mo-drost tega prigovora bolj skazala bila. U.

Zgodovinski spominki za prosto slovensko ljudstvo.

Spisal

Davorin Trstenjak.

Cesar Otto I. imenovani: Veliki.

Eden naj boljših vladarjev rimskonemškega cesarstva je bil Otto I. On je nastopil cesarstvo leta 936. Blizo 20 let so Madžari hudo razsajali po Štajerski deželi, posebno po Slovenskem. Pod svojim vitežkim vodjem Toksušem so prišli celo do Augsburga. Tukaj jih cesar Otto do drobnega potolče. Posebno junaško so se vojskovali Štajerci. Štajerska dežela še je tadaj bila skoro vsa slovenska, samo po gradih in mestih so se že Nemci naselili. Štajerska je tadaj spadala pod Karantanijo (Koroško). Na mesto domačih slovenskih vojvodov so jim nemški cesarji dali nemške. Da so Slovenci na gornjem Štajerskem še za cesarja Ottona stanovali, pre-pričamo se iz imen podložnikov cesarskih, ktere je poklonil duhovniku Dieprehtu na svojem kraljevskem imanju in lastini imenovani: Surik (Zurik, denešnji: Zeuring). Ti podložniki, so se veleli: Uresa (Uzeza), Nesic (Neziz), Drdo drago. (Drido drugo), Sitilas, Esegój (Ezegoi) Todigoj itd.

Ko je cesar Otto I. Madžare z pomočjo Koroško-Sloven-cev premagal, je črez Koroško (pod ktero je spadal ves Štajar tadaj še slovensk) postavil Nemca vojvoda z imenom Henrika Prepiravea (Zenker). Slovenci so tadaj morali biti stražniki Nemcev proti Madžarom. Nemški saleburški škofovje so se znali cesarju prikupiti. Tadaj sta se v Saleburgu dva škofa prepirala za čast in škofovsko oblast: Fridrik I., ktere-mu so sovražniki oči izbodli, in pa Herold I. Papež Janez XIII. je Fridrika za pravega škofa spoznal. Nemce je že od nekđaj mikalo po južnih in iztočnih deželah, kakor še današnji čas. Tako tudi cesarja Ottona. Sedmega sušča leta 970. je v laškem mestu Paviji napisal pismo, v katerem je sale-burskemu škofu Fridriku daroval „v službo sv. aposteljna Pe-tra, in svetega spovednika Roperta“ v županiji Markvardovi veliki dvor, ktereга so Slovenci imenovali: „Uduleni-duor, to je: U dolini dvor, po nemškem: Nidrinhof to je Niederhof, dvor v dolini — Niederung — stoječi: Ker je cesar v tem pismu (glej Juvavia 183 — 184. Hansiz II. 158) besedo slovensko sam prestavil, je moral on, ali pisavec cesarskega pisma slovenski zastopiti. U dolini dvor je stal blizo Vildona. Dalje je poklonil terg: Lip-nica (Lipniza) saleburškemu škofu, same žive priče, da še so tadaj Slovenci po vsem Štajerju stanovali.

Cesar Otto I. je vmrl 9. maja 973. Jegov sin Otto II. je postal naslednik. Slovenci so si prizadevali sopot nemški jarem stresiti, zato jih je Otto začel še boljje oslabljati, in je Karantanijo razdelil med 2 vojvoda.*

Dopisi.

Iz Maribora 12. novembra 1867. © Mariborske čitavnice odbor je naznanil sledeč načrt za zimski tečaj leta 1867—68. 10. i 24. listopada beseda i ples. 8. i 22. grudna beseda i tombola. 29. grudna občni zbor, volitev. 31. grudna večerna zabava. 12. i 26. prosinca beseda i ples. 9. i 23. svečana beseda i ples. 25. svečana ples. 15. i 29. sušča beseda i tombola. 26. mal. travna beseda i ples.

Streljanje s pušico se začne 14. listopada i se strelja vsak četrtek, vsak torek i soboto so pevske vaje. Začetek veselicam je ob 1/8. uri zvečer. Upamo, da se bode pri vsaki besedi mnogo gg. članov vdeležilo i da bodo g. pevci k pevskim vajam marljivo prihajali.

Iz Frauahajma 4. novembra. D Predobri naš „Slov. Gospodar“! dovoli mi spregovoriti o dobi tukaj

* Tako vidimo, da so junaške Slovence, kteri so stanovali do virov Drave po denešnjem Saleburškem, po celem Koroškem in Štajerskem po malem vse razkosali in je do Plača stisnoli. Slovensko ljudstvo pravi, da se gora zategavoljo veli Plač, ker so se Slovenci plakali, ko so jih jihovi gospodarji tako daleč doli potisnoli in izrodili.

Vred.

zarež zanimivi, zdaj ko je vse potihnolo, zdaj ko je gospoda t. j. lastniki gorice odšla iz opravljenega branja ali trgatve, kakor pred nekterimi tedni lastovke v toplejše domovanje; minolo je ropotanje vozečih se vinskih sodov ali pučelov k vinogradovim hramom, potihnolo je streljanje možnarjev po vinogradnih vrhah in krik moških, kteri so brente večidel vinjeni in veseli nosili; zares je bilo to poletje in jesen za nas vesel čas zavoljo precej dobre žetve in trgatve, k temu pa so še nam napravili posebno radost naši mariborski čitavniški gospodje Slovenci s svojim priljudnim obiskanjem, s kterim so nas 22. septembra t. l. počastili. Slava jim zato! Za čast si štejemo kdarkoli je med se dobimo, saj Jihova ljubezen vsakokrat tudi druge naše slovenske sosede iz slov. Bistrice, Ptuja, Hočja, Polskave itd. za seboj potegne. Zato hvala jim; zakaj o taki priložnosti se drug z drugim pogovorimo, kar že v časih dolgo na srcu leži; posebno prijetno je bilo med drugimi tehtnimi govori slišati dijake govoriti o naši domači stvari, kteri so se čudili, da se še nekteri ljudje ne zavejo, in dremajoči le po tujem gladijo. Zato slava takim dijakom, ker oni bodo kdaj gotovo močna podpora in nada domovine. Živeli!

Pred nemškutarji imamo tukej precej mir, če pa kteri le med nas tebebi, se pa koj odbije, kakor vržeči bob od zida. Pa čudno je, če človek v kaki pisarnici v Mariboru naleteti mora, če po domačem pisarje nagovori, mu od njih na nšesa prileti: „das ist wohl dumm“. Od takega odgovora si človek le misliti more, da oni „dumm“ se naj le koj vlastnika svojega drži.

Novičar.

Državni zbor.

— V 47. seji drž. zbora je Ljubiša ministra pravosodja pital, ali je že skrbel za to, da se sedajni uradniki pravosodja, ki so dozđaj v Dalmaciji zmirom samo v taljanskem jeziku uradovali, glede na pričakovane sodbe priseženih možev, že vadijo zapisovati v onem jeziku, ktereга govoriijo prihodnji priseženi moži t. j. v slovanskem.

Minister denarstva g. Becke odgovori na ono prašanje, ktero se je pred kratkim poslalo ministerstvu kupčijstva, zastran visoke cene pri južni železnici. On zagotavlja, da je že vlada društvo južne železnice opomenola, da mora to napako odstraniti.

Na dnevnem redu je bilo: 1. sporočilo gospodarskega odbora zastran prošnje, da bi se napravila železnica iz Moravske v Česko skoz Iglavo. Odborov predlog in vse prošnje zastran te železnice so se izročile vladi. 2. sporočilo odbora kazenske postave zastran premembe v postavnem načrtu §. 120. drž. post. ktereга je gosposka zbornica popravila. Minister vojaštva g. John je zagovarjal stavek, ktereга je gosposka zbornica napravila in kteri se tako glasi: Da če vojaško poveljstvo to po posebnostih pravnega primerljeja za dobro spozna, more po državnem pravniku voditi in predložiti skrivno obravnavo in da sme vsakega vojaka od feldvebeljna in vahtmajstra doli, kteri se kot priča k sodnji pokliče, spremljati častnik.“ Zbornica je glasovalo proti temu predlogu.

Tinti je predložil, naj bi se vpeljala po sili zložba zemljišč. Za ta predlog je govoril tudi dr. Toman.

V 48. seji drž. zbora je naj prej predložil Skene: Naj se izvoli devet odbornikov iz cele zbornice, kteri bi naj napravili predloge, kako bi se upeljalo sejanje tabaka v deželah te strani, da bi se ga zadosti dobilo za domačo porabo in da bi postal novo blago za izvažanje. — Predlog se izroči navadni obravnavi.

Na dnevnem redu je bilo glavno besedovanje o postavnem načrtu o plačilu in o oproščenju od štampelnov pri zložbi zemljišč. — Krzczunowicz trdi, ta stvar ne spada v oblast deželnih odborov, temuč v državni zbor, ker seže v državne denarje. Začne se specijalno besedovanje.

Pri §. 1. so se storili trije različni popravni nasveti (Berger, Leoder in Krzczunowicz) in zatoraj se je tudi sledeči paragraf spremenil. Glede na to predložil Petrino; naj se vrne postavni načrt odborn, kteri bi ga pre naredil in spet o njem sporočil. Ta predlog se odobri. — Druga reč na dnevnem redu je bilo sporočilo zastran državnega predloga, o obravnavi načrta, ki se tiče reda kazenske